

Foaia

pentru

Minte, Anima si Literatura.

№ 5.

1. Iunie,

1864.

Necrologu.

† Simeone Barnutiu.

Tunica de doliu imbraca asta-di'tóta natiunea romana, ca-ci Pétr'a cea d'in anghiu, column'a puternica, Luceferulu celu luminos; eroulu din campulu libertatii, regeneratorele, mecenatele si geniulu natiunei romane Dr. Simeone Barnutiu, sbuciumatu de o bola cumplita si indelungata in alu 56 anu alu vietii sale active rentorcundu-se de la Eliconulu museloru moldo-romane catra dulcea sa patria Silvania, la loculu nascerei sale Boesia romana in 28. Maiu s. n. a. c. 8 óre a. m. se mutà spiritualminte in campii Elisei, dorindu ca recile-i oseminte se repause acolo, unde i stralucise prim'a radia de viétia.

Gelnic'a solenitate nationale se terminédia asta-di in 2. Iunie s. n. 10 óre a. m.; la care se adunara romani de tóte clasele si din tienúturi mai departate preste 2000, preoti 50 si ceea ce ne mangaiá anim'a in oceanulu acestei doreri e, ca 2 preoti r. din dioces'a urbei mari, mai multi civi si deregatori de alta natiunalitate, din locuri departate venindu, adausera marimei solenitatii, facundu prin acést'a se se rusine mai vertosu acei deregatori si preoti romani indiferinti, carii cunoscundu acésta fatale intemplant, sciindu diu'a inmormentarei si nefiindu prin ce-va giurstare neplacuta impedeati, numai pentru lene an indiferentismu nu se presentara a participá din acestu pocalu de amaratiune si compatimire! — Ddienu le ierte ca nu sciue ce au facutu!!

Ceremoniele funebrale, la astrucarea preotiloru (avendu si repausatulu caracterulu preotiescu nedelebile, se persolvira de mai multi protopopi si preoti asistenti sub pontificarea Rsmului D. Vicariu foraneu alu Silvaniei, Demetriu Coroianu, care cu unu limba-

giu dulce si totu de odata scientificu, ca-si cel-a alu S. Ioane Gura de auru, cu vine coloru descrise viétia, suferintiele si meritele geniului mutatu de la noi, cantandu dupa acést'a unu versu funebrele, urmatu de o dechiamatiune, prin M. O. D. preotu locale: Silvani, schimbata de o cuventare entusiastica improvisata, si indreptata mai alesu catra poporu aretandu, perderea cea mare casionata natiunei romane prin mórtea repausatului, dupa acést'a osemintele redicate prin 4 preoti, si comitate de multimea numerosa, se asiediara in cemeteriulu beséricei locale. De unde rentornandu toti la cas'a parociale, se proieptá cá se se faca o coleptiune de bani in tóte patriele romane, pentru redicarea unui monumentu intru eternarea numelui si meriteloru repausatului, care adoptandu-se, se prochiarama unanimi consensu de colectore: Rsmulu D. Vicariu foraneu alu Silvaniei cu locuintia in Szilagy-Somlyó, comit. Crasna si intr'unu patrariu de óra se si adunara 150 fl. v. a. — Acumu dar ochii tuturor strainiloru sunt tientiti asupr'a natiunei rom., cá se védia catu de recunoscatória va fi catra acestu compuse, care conduse la limanu corabi'a politica a natiunei r. cea atacata de váluri. Oblatiunile se se tramita de a dreptulu si francate Rsmului D. Colectore Demetr. Coroianu pana la finea an. cur, precandu apoi aceste tóte d'impreuna cu numele generosiloru DD. contribuinti se voru divulga prin foile publice natiunali. Despre materi'a cualitatea si cantetatea monumentului va decide sum'a baniloru si asociatiunea lit. rom. trans.

Foile nostre romane sunt eu profunda onóre provocate a primi acestu Necrologu si cuventarea urmatória in colónele loru.

J. Ga. —

Cuventarea

ținută cu ocaziunea imormentării Mentorului națiunii române: SIMEONE BARNUTIU, prin Rsmulu Domnu Vicariu Foraneu alu Silvaniei: Demetriu Coroianu.

In Bocsi'a romana 2. Iuniu s. n. 1864.

„Celu ce urmédia dreptatea și îndurarea va afla viétiá, dreptate și marire“ C. Esempl. cap. 21.

Petrunsu de intristare, și sbuciumatu de doreri mi redicu cuventulu in medioloculu acestei gelinde adunari, alu carei lacrimosu suspinu de pe fetie lu-culegu dicandu: Sermana națiune romana! Abié este anul de candu invescuta in doliu, pre laureatulu teu Poetu ANDREIU MURESIANU, — care ti á insuflatu și animatu spiritulu catra oroirea unei sorti mai favorítórie, tie competinte — l'ai petrecutu la mormentu, și éta acumu pre regeneratorele spiritului libertatei tale pre SIMEONE BARNUTIU Jure consultulu, pre indigitatorele carierei pre care aveai de apasi și a inainta națiune doioása! pre acelu spiritulu sublimu, — ale carui cunoscintie filosofice asemine sie-si n'a avutu nici in trecatori, de candu amu descinsu aici din Itali'a, nici Temidea romana mai desceptu și favoritu Jureconsultu, — lu-gelesci, gelesci ca apuse de pe Orizontulu teu, și acumu prin noi devotii tei fii incungiuri osemintele lui cele reci, spre ai dá onorea cea mai de pe urma, și a comita la eternulu repausu pre aceea fiintia indefesa, care s'a frantu sub greutatea osteneleloru sale, puse pentru tine! — Voi gelniciloru lacrimandi și tacendu strigati: O serace poporu rom. ! care asié pucini barbati alesi ai si totu-si catu de eurendu esci parasitu de densii! Asié este gélnica adunare! Gelimu cu totii unu omu, carui-a la spiritulu — intre mai multe milioane, asemine nu se afla, unu cosmopolitu in strinsu intielesu alu cuventului, unu nesciutoriu a face reu, éra maestru in faceri de bine, unu barbatu demnu de alta epoca, unu Socrate adevératu alu tenerimei, mentoru alu întregei națiuni și unu altu O'Conel alu poporului rom., a carui- anima ardea de zelulu pentru bunastarea, și asudá pentru desradecinarea fatalitatei poporului rom. „pentru aceea ascepta mostenirea de veci.“ Ecl. c. 51.

Acestu sóre luminosu mutandu-se la cele eterne, plinindu stralucitulu cursu alu vietiei sale celei pré nobile, mie mi cadu gelnic'a provincia de a ve susterne virtutile lui; inse privindu la grandioás'a problema ce mi-sta inainte me afu fortiatu a recunósce

nepotintia-mi de a o rezolvi deplinu, simtindu-me asemine unui pruncu, ce cu o lingura mica vre se golésca de apa profundulu oceann, fiindu intrég'a viétiá a repausatului o catena neintrerupta de merite, o cununa nevescedita a fapteloru virtuóse, și atatu de cunoscute in mai multe Patrie rom., catu numai numele de SIMEONE BARNUTIU érá unu echo laudatu și maritu pentru elu, in togma cumu cuventá odata unu oratore catra Filipu Maced. voindu alu lauda, dicendu: „Destulu se-ti fie in laude a dice ca ai fiu pre Alesandru;“ asié dara numele Filipu pentru fiulu seu in sinulu Eliniloru; ér alui S. BARNUTIU pentru sine insu-si rămâne in eternu cu li-tere de auru scobitu in animele dulcei sale națiuni rom., cá se duredie alature cu națiunea!

Inse de altu penelu sunt demne grandioésele merite ale acestui veneratu barbatu! ca-ci in consciintia debileloru mele poteri spirituali, me temu, ca nu cum-va voindu e terminá acestu opu giganticu pentru mine, numerandu, facultatile ce le avu acestu Mecenaté adoratu, despre plapand'a lui vieatia lucratoria insocita de o taria sufletesca ne'nfranta, de meritele ce-si aduna, suferintiele ce patimi, surghiunierea pentru conducerea națiunii sale, genialitatea lui cá filosofu, juristu și publicistu, îndurarea lui cá crescinu și Mecenate: — nu voi face alta, de catu voi casioná amiciloru sei presinti nou sorginte de lacrime, cumu și consangeniloru și clientiloru doreri și suspineloru suspine. — Értati-mi dara, cá ajutatulu de bunavointi'a vóstra, spre mangaiarea nóstra a toturoru, amesuratu debileloru mele facultati, cu acést'a trista ocaziune in scurte trasure se aretu, ca omulu cá locuitoriu pe acestu planetu întunecatulu e membrulu unei societati, din felurite medularie statatórie și cá atare e deóblegatu a face destulu pretensiuniloru societatei, in care se afla; din care deductiune cunoscandu viéti'a acestui mare barbatu, aceea-si forma aflandu-o impuneriloru societatii: vomu primi alinaarea cursului lacrimeloru, o bucuria spirituale, vedendu consonanti'a fapteloru repausatului cu dorintiele societatii, și ne voru servi și de Clateriu și impintenare la asemine fapte nobile și maretie.

Éra tu eterne Ddieule! îndura-te și cá lui Isaia profetulu prin angerulu teu, tramite-mi unu carbune se se atenga de budiele mele, se mi îndrepte mintea la predicarea adevérului, și la froptuós'a lui altuire in animele acestei gelnice adunari.

I.

Omulu-e nascutu pentru societate. Starea protoparintelui la inceputu erá ne'nbnata, pana nu-si aflase semenulu seu, si dupa aceea imultindu-se genulu omenescu, din liber'a sa vointia, din indemnulu intieptiunii sale cei naturale s'au adunatu in mari societati. omenesci, sub felurite numiri de tiere, regate, imperatie séu principate si precumu numirile sunt diverse: asié si legile — de carii se folosescu si se conducu la tienta, care e singura fericitarea omeniloru — sunt diverse; si pre candu furnicele si albinele numai de instinctu naturale conduse lucra la olalta, ba si aterna de la principii sei: ómenii moritori implinescu acést'a cu votulu si liber'a loru plecare, edificandu prin acést'a unu corpu morale, alecariu-a medularie sunt tóte individualitatile statului, de sine intielegendu-se, ca precumu in corpulu materiale nu potu fi tóte medulariele numai capi, ochi, mani au picioré, ci tóte sunt diverse: asia si in corpulu morale alu societatei omenesci nu suntu toti de o potriua; ci altulu e capu cá reginte au conducatoriu, altulu mana, cá lucratoriu, altulu picioru, care alérga, servesce, si asié toti concurgu la fericitarea totului, si a partiloru constitutive.

Utilitatea societatiloru deplinu o documentédia aceea, ca nu viamu selbateci; ci sub scutulu legiloru si puterei principale in societate politica, fiindu ascurati in contr'a nevaliriloru straine, si far' de frica, ca dóra cine-va ni va rapí averea cea cu crunta sudóre castigata, séu ca pre noi au societate nóstre le voru portá in servitute.

Dintru aceste urmédia ca politiciu in 3. clase impartiescu poporul. In clasa 1-a númera pre invetiatori, de cari se tienu totu soiulu de judecatori, fie ei ver' de ce categoria, antisti, consiliari si preoti. In clasa 2-a a fi, se considera aperatorii tieriei adeca militi'a. Intra 3-a clase lucratorii si totu felulu de maiestri. —

Invetiatorii trebuie se fia mai puçini, aperatorii mai multi, lucratorii si mai multi, ca-ce acést'a clase sierbesce cu nutretiu, imbracaminte si locuintie, celorlalte caste, ér' aceste densei cu dorita si meritata reciprocitate.

Considerandu functiunile acestoru clase, pré usioru se póte pricepe, ca misiunea clasei prime e cea mai sublimate, far' de a carei esistintia, sustarea celoru din urma e cu nepotintia; si de si clasa lu-

cratoriloru e aceea pre care se basédia tóta cladirea materiale a societatei omenesci; totu-si fundamentulu spirituale, care da direptiune societatei materiale e singura clasa prima, sub flamur'a acestei-a militédia a dó'a, éra sub scutulu acestei se odihnesce cea din urma, fiindu scadiuta in puteri prin ostentatiunile dilei. — Clasa prima face legi si esópera esecutarea loru, acést'a indreptatorulu si manaducatorulu celoru retaciti si neintiepti, acést'a cu legile sale ca cu nescari bastiöne poterice ingradesce societatea omenésca; acést'a prin invetiatiunile sale redica societatea omenésca la consciintia de sine, si ajutata prin religiune aréta moritoriului ca nu-i numai dobitocu; ci cu puçinu mai josu de catu angerii creatu, prin urmare pórtá tipulu si asemenarea urditoriului naturei, si cumca in canon'a cea mare a zidiriloru intre Ddiu si dobitocu face ochiulu celu de medilocu, avendu spiritu nemoritoriu, minte, intieptiune, si deplina libertate.

Omulu de clasa antaia are obligatiune pre sine a se cultiva, cá asié se póta si pre altii descepta; si fiindu ca e subiectu nu numai alu societatii materiale, ci si acelei spirituale: are detorintia a invetia pre cei lalti moritori, conducendu-i cu lumin'a credintiei cei adeverate, aretandu ca spiretulu e asediatu in cas'a cea de luto numai cá o planta in resadariu, ca de acolo se se straplante in patri'a eterna, are de a predica poporulu, ca intre legana si mormentu totu dorerea ni vestmentu, ca aici pre pamentu nu avemu cetate statorica, ci viéti'a eterna trebuie se o cercamu, in a carei pórtá sta judecatorulu asceptandu-ne se damu socotéla despre negociatori'a cu talantii cape-tati, asié se luamu au drépt'a respaltire au meritat'a isbanda.

Invetiatorulu e detoriu mai in colu a ingrigi si de viéti'a politica a poporulu, starnindu ca — decumva aceea e apasata — se i arete calea legiuita, prin care si-póte castigá drepturile de carii nesatios'a ambitiune, reutatiós'a intentiune, au vitregimea tempulii o au despoiato; a ingrigi cá vinculu iubirei crescinesci preste totu organismulu societatii omenesci se domnésca; a descepta in omu iubirea catra autorele naturei, aretandu catu e acél'a de santu, induratu, potinte, si ca tóte cererile lui le póte implini; a invetia ca Ddiu aici pre pamentu in partea spirituale are de vicariu pre Pont-ficele romanu, éra in cea politica pre Regi si Imperati alesi de santi'a sa spre fericitarea omenimei. — Aceste plinindu-le

face destulu pretensiunilor, respective misiunii sale, documentandu ca inflorirea binelui publicu si consolidarea lui i jace la anima.

Aceste sunt acele obligatiuni, cu carii totu fiulu statului affatoriu in clasa prima e insarcinatu; caror'a in catu a responsu repausatulu Dr. S. BARNATTIU: vomu vedé pe scurtu in partea.

II.

Prea demni si gelnici ascultatori! Candu iau in consideratiune Istori'a vietiei adormitului in domnulu, ca unu campu infloritu mi sta 'nainte vietii' lui, si pe tóte faptele lui affu scrisa puritatea vietiei, si inflacarat'a iubire a binelui insocirei omenesci, meritele i sunt legionu, demnitatea lui rara; iubirea de apropelui i a comitatu pasii cá si umbr'a trupulu in tempu seriuu, pré 'ntieleptiesce sciindu ca iubirea e temelulu tuturor virtutilorn; éra virtutea dupa definitiunea intieleptului Seneca: e invoirea animei cu sine insu-si, prin urmare a nisuitu a fi impaciuitu cu sine, de aproape si autore séu. Se i luamu inse vietii'a mai in detaiori.

Acestu barbatu de renume european, se nascu la an. 1808 in comun'a acést'a unde ne aflamu in Bocsi'a romana, din parinti agricultori: Ioane si Ioana demni de veneratiunea nobiletui loru fiu, carii cunoscandu puterea mintei fiului loru, si aflandu-se ne averi de a laptu cu neptarulu museloru pre dilectulu loru baiatu, in anulu 7 alu vietii lu dusera la scólele din Simleulu Silvaniei, de unde — terminandu cu calculi laudaveri cursulu normeloru — alerga la Carei mari spre continuarea sciintieloru in gimnasiulu de acolo, unde in 5 ani cu asié laudavera diligintia termina sciintiele propuse, in catu memori'a densului nici in tempii din urma n'a potutu fi stersa din anim'a Professoriloru sei, laudandu-lu unulu din céf'a acestora: decandu e gimnasiulu de Carei mari nici a fostu nici ca va fi orecandu studinte ca S. B. — De aci cu calculi de precelentia pleca acestu amicu alu Minervei catra parnasulu museloru blasianu, unde ne fiindu Liceu se detiermuri a imbratiosia sciintiele sacerdotali. Cu ce progresu a studiatu aceste sciintie, luminatu dovedescu testimoniile ce se affa in protocolulu seminariulu blasianu precumu si aceea, ca terminandu cursurile teologice fu denumitu de profesoriu antaiu la fisica, apoi la istori'a universale in mai susu laudatulu gimnasiu, si ca atare consecrandu-se de preotu prin H. s. noulu

Eppu Fogarasianu Ioane Lemény la an. 1833 se denumi de prefectu alu studiiloru in seminariulu blasianu, unde si io avuiu onóre a-i fi subordinatu. — Cu ce afabilitate au tractatu acestu barbatu nu numai invetiaceii sei, ci si clerulu siesi concediutu, viu documentédia subordinatii lui, carii nici pan' in diu'a de asta-di nu la'u potutu uitá din anim'a loru, ci cu cea mai mare pietate si aducea aminte de dinsulu, care nu cunoscú despotismulu faptieu, nici van'a gloria, ci cea mai rara umilitate, fraged'a imbratiosiare a supusiloru sei, si cordial'a conversare, cu unu conventu meritase a fi farulu si column'a moralitatiei.

La anulu 1835 fu denumitu in semnu de recunoscintia pentru rarulu talentu, si meritele puse in campulu eruditiei priu veneratulu senatu diecesanu de notariu consistoriale, de care offu destulu de onorificu abdisé sciindu, ca mai multu va folosi binelui publicu si natiunale de va cuprinde o catedra de profesoriu, ceea ce si dobendi la studiulu filosofiei, pre care elu l'a propusu mai antaiu in Liceulu blasianu la an. 1841. in limb'a rom. secerandu spice de laude, remanendu credintiosu acestei cariere prin ce escandu-se intrigele intre profesori si Eppulu Lemény — volbur'a perniciosá dinpreuna cu mai multi colegi ai sei de natiune binemeritati, lu redica din postulu séu, ce inse nu lu descragia; ci mai vertosu l'indemna la castigarea unei mai sublime perfectiuni; dreptu aceea se sacrifica cu totulu studiiloru joridece, in academi'a Sibiana si antic'a universitate Vienesu, unde ca deputatu alu natiunei rom. elaborase si suscrise mai multe suplice la Maiestate si ministeriu in caus'a natiun., si fiindu alesu de preside alu comitetulu natiunale permanentu din Sibiu, in forórea evenimenteloru celoru mai insuflátorie de grigi, cu o rara resignatiune de sine, si ne'nfranta alipire catra naltulu tronu si natiune documenta, ea-ce érá gat'a sangele si vietii'a a le aduce ardere numai cá aceste se prosperedie.

Acestu barbatu la an. 1848 in Dominec'a Tomei (15. Maiu) in campulu libertatei vesti libertatea si independintii'a natiunale, cu care ocaziune jurara mai multi ca 40,000 rom. fidelitate angustei case domnitórie. Acést'a cá conducatoriulu natiunei r. fú cu o foria turbata persecutatu prin factorii revolutiunei din an. amintito, éra prin Maiestatea Sa pentru merite si fidelitate decoratu cu ordulu cavaleresc. In an. 1850 restaurandu-se pacea si ordinea, pentru ter-

minarea sciintieloru juredice grabesce catra Pavi'a, unde rigorosandu si-castiga laurea si diplom'a de Doctore; si ca atare trece peste Carpati la fratii de unu sange in Moldov'a, unde dobandi o cathedra profesorale in academi'a de Iasi, carea si dupe prefacerea academieii in universitate inca o tienu, inse mai tardiu invinsu de nepotintiele fisice, spre cea mai profunda dorere a invetiaceiloru, cunoscutiloru, rudelor, amiciloru si a tota natiunea rom. in 28 maiu a. cur. 8 ore a. m. se mutá la cele eterne! perdiendu intrinsulu natiunea rom. din tote patriele unu individu, carui-a semine nu vei afla pe totu orisonulu natiunei rom, ceea ce eclatantu dovedescu manuscriptele lui filosofice si juridece, cari i voru redica unu monumentu mai duratoriu cá celu de bronsu, marmore au diamantu. Perdura intrinsulu romanii pe anteluptatoriulu natiunalitatei, libertatii si independintiei sale, studintii seraci pe binefacatoriulu loru, amicii pre amicu, consangeni pre fragedu jubitoriulu loru consanguenu, universitatea de Iasi pre veneratulu seu profesoriu, tene-rimea rom. pre mentorulu seu, si intrég'a natiunea rom. pre O'Connellulu, Lamartinele si Montesqueulu seu!

Gelesce dar natiunea rom. d'in tote patriele pe acestu credintiosu fiu repausatu alu seu, si gelindu redica-ti ochii inlacrimati catra Doulu vietii si alu mortii rogandu-lu, ca se se indure a primi pe acestu spiretu mutatu de la noi in sinulu dreptiloru patriarci: Avramu, Isacu si Jacobu, si pre noi cu alti berbati asiá binemeritati si virtuosi a ne mangaiá, si plangendu suspina cu classiculu strabunu: „Multis ille bonis flebilis occidit, nulli flebilior quam mihi“, éra pe mormentulu acestui meteoru apusu se sadimu flori si viorele cantandu: Fie-i tierin'a usióra si memori'a eterna!!!

P r o g r a m u l u *)

Solemnitatei funebre instituite de Consiliulu Academicu alu Universitatei de Iasi
in memori'a

Reposatului profesorului SIMEON BARNUTIU.

1. Solemnitatea se va serba Sambata in $13/25$ Iunie 1864.
2. In acesta di, pene la 10 ore cel multu, se voru fi adunatu in cortea Bisericeii Trei-Ierarchi:

*) Vedi Gazeta Nr. 50.

- a) Institutorii si seolarii tuturoru scóleloru primare din Iasi fiacare cu stegulu seu in doliu;
 - b) Candidatii preparandi ai Institutului pedagogicu,
 - c) Profesorii si scólarii Seminarului Socola cu stegurile in doliu;
 - d) Profesorii si scolarii Gimnasiului din Iasi cu tote stegurile in doliu;
 - e) Studentii Unversitatei in doliu cu cunune si cu cele cinci stindarde invelite in negru.
2. La 10 ore Cortegiulu funebru pornesce dela Trei-Ierarchi si pasiesce prin Strada mare la Unversitate in urmatoarea ordine:
Banda militara. Stindardele Unversitatii si Studentii. Steagurile tuturoru scoleloru primari. Scolarii primari cu Institutorii loru. Candidatii preparandi. Scolarii si Profesorii Seminarului Socola cu stegulu. Scolarii si Profesorii Gimnasiului cu stegurile.
 4. Ajungundu la Unversitate, Banda militara astepta in Curte defilarea Cortegiului intregu si apoi se retrage.
Studentii cu stindardele se sue in sal'a cea mare a Palatului Unversitatei.
Asemenea intra in Sala Institutorii si acei scolarii primari cari porta stegurile; ceilalti scolarii primari se asedia si remanu in Curte.
Candidatii preparandi, Scolarii Seminarului Socola, Scolarii Gimnasiului, precumu si toti profesorii intra in Sala cea mare.
La ajungerea in Sala, stegurile se grupeza de amendone laturile pedestalului.
 5. La 11 ore incepe Solemnitatea academica prin cateva cuvinte de introducere dise de Rectorulu Unversitatei.

Oratiunea funebra din partea Consiliulu Academicu o va pronuntia D. G. Marzescu, Profesoru din Facultatea juridica;

Apoi va vorbi D. T. Lat-siu, Profesoru gimnasiulu, in nmele scoleloru secundare;

Dupa aceea D. Darzeu, Institutoriulu superioru de la Trei-Ierarchi, in numele scoleloru primari;

Pe urma D. A. Bransa in numele studentiloru Unversitatei.

6. Solemnitatea se va termina prin depunerea cununelor pe Pedestalulu bustului lui Barnutiu.

Rectorulu Unversitatei
TITU LIVIE MAIORESCU.

Actu *)

de constatarea voturilor date de Populul Romanu asupra Plebiscitului propusu la ²/₄₄ Maiu 1864.

Noi subscrisii:

Nifonu Mitropolitulu Ungro-Vlachiei,

Vasile Starza, primul presiedinte alu curtii de casatiune,

Alesandru Catargiu, presiedinte de sectiune la curtea de casatiune,

Ionu Emanoilu Florescu, generalu si capulu anteiului comandamentu militar,

Constantinu Apostolescu, presiedintele curtii de apelu civile Sectiunea I din Bucuresci,

Dimitrie Meleghie, presiedintele curtii de apelu civile din Iasi,

Eliodoru Lapati, presiedintele curtii de apelu din Craiova,

Constantinu Bosianu, decanulu facultatii de dreptu din Bucuresci,

Titu Livie Maiorecsu, rectorulu Universitatii din Iasi.

Stefan Stoica, presiedintele municipalitatii din Bucuresci.

Mihailu Idieriulu, presiedintele municipalitatii din Iasi.

Ioanu Solomon, presiedintele municipalitatii din Craiova,

Nicolae Hagi Nicola, presiedintele municipalitatii din Galati,

Georghe Alecsiu, presiedintele municipalitatii din Ploiesti,

Carii, prin decretulu MARIEI SALE ALECSANDRU IOAN I., DOMNULU ROMANIEI, cu Nr. 565 din ¹⁴/₂₆ Maiu 1864, suntemu numiti inalta comisiune, pentru a cerceta votulu datu de popululu romanu asupra plebiscitului ce i s'a propusu de MARIA SA prin proclamatiunea de la ²/₁₄ Maiu, neamu adunatu in santa Mitropolie, in dilele de 18, 19 si 20 Maiu, si amu cercetat registrele originale adeverite si de Tribunalele fie-caruia judetiu, in care au sub-scrisu cetatienii de ori ce trepta, — cuprinzindu si preotimea si armata — din tote satele si orasiile tierii intregi, si din numerulu totalu de

754,148 (sépte sute cinci-dieci si patru de mii una sota patru-dieci si optu) alu celoru cu dreptu de a vota doped aratarea Administratiuniloru, amu doveditu ca 682,621, (sése sute optdieci si doua de mii sése sute doue-dieci si unulu) de ce tatienu au priimitu Plebiscitul propusu de MARIA SA, dicundu: DA, si bumai 1,307 (una mie treisute sépte) au votatu improtiva dicundu: NU.

Acestea amu gasitu si le marturisimu inaintea natiunei.

Eara spre deplina loru intarire noi amu subscrisu toti cu propria nóstra mana actulu de facia in doue esemplare, din care unulu il vomu supune noi insine Mariei Sale Domnului, eara cela-l-altu il vomu inainta D-lui presiedinte alu Consiliulu de Ministrii, pentru a fi asediatu in Archiva Statului.

Incheiatu la Bucuresci, in Santa Mitropolita, Joi, la 21. Maiu 2. Iuniu anululu mantuirei una mia optu sute sése-dieci si patru.

(Urmédia semnaturile presiedintelui si membriloru inaltei comisiuni.)

Secretarul I. C. Petrescu.

Responsulu Mariei Sale catra cleru.

Prea-Sfinte parinte,

„De cate ori pré-sfintia vóstra, anteiulu organu alu clerului romanu, imi adresati cuventulu, eu sunt „mundru si fericitu de a ve responde, caci atunce „sunt siguru de dreptatea si de sucesulu cauzei ce „apera.

„Nu de astadi clerulu romanu (a doveditu ca „elu nu isi ia locul de catu acolo unde este cauza „religiei, a natiunei si a dreptatii.

„Clerulu, dandu'mi puterniculu séu sprijinu in „impreglurarile actuale si chiamandu bine-cuventarile „cerului asupra vointiei natiunei, rostita intr'onu chipu „atatu de solenelu in dilele de 10 pana la 14. Maiu, „au doveditu inca odata, ca tier'a póte in ori ce im- „pregiurare nationala a se redima pe Ministri altarului.

„Noulu asiediamentu electoralu face clerului o „parte larga in viitórea representatiune a tierii.

„Contezu dar pe sprijinulu seu spre a putea de- „sevirsi organizatiunea tierii in generalu, si imbuna- „tatirea sórtei preotimei in deosebi.

„Catu pentru pré-sfintia vóstra, cunoscreti afec- „tiunea ce ve pastrezu in deosebi si placerea ce amu „pururea de a ve vedé langa mine si de a ve mul- „tiumi.

„Priimiti multumirile mele si in privintia felii- „citatiuniloru, ce 'mi adresati pentru Maria Sa Dóma.”

*) Vedi si Gazeta Nr. 43.

PROVOCARE ECONOMICA.

Eeca si vreo cateva punctu de modelu:

(Capetu.)

III. Facerea unui vinu din mustu de mére, tocmai ca celu de struguri!

In nice una tiera nu se facu atatea imitatiuni de vinuri cá in Eglitera.

Fabricarea cea mai principala este din mére si in modulu urmatoru: Dupace s'au storsu mustulu si s'au pusu in unu butoiu, bute, etc. se voru lua pentru fiacare cuantitate de mustu de 120 puncti ($54\frac{1}{2}$ de cupe séu ocale) 3 puncti (1 oca, 1 litra si 28 de dramuri) de piatra de vinu, care se piseadia meruntu si se topéscu in o mica parte de mustu inferbintatu, si se va pune in mustu. Dupa asta, si dupace au inceputu mustulu de férbe in bute, se voru lua 15 puncti (6 oca 2 litre si 40 dramuri) de cotiobréle (porumbéle) próspete cópte, se voru storce in téscu, si se va pune mustulu in bute, si candu cineva n'aru avé cotiobréle (prunus spinosa) próspete, daru va avé de acelea uscate, va lua $\frac{2}{3}$ parti cá din acélea próspete, le va sdrobi meruntu, le va amesteca cu ceva mustu, si le va pune in bute, amestecandu. Dupo ce va inceta ferberea mustului, se va pritoci, si se va pune in altu vasu de vinu. —

Prin asta metoda se dobendésece unu vinu de fórte mare asemanare cu celu din struguri; este placutu, focosu si nice de cumu acru. — Dar' candu mustulu de mére n'aru avé destula dulceatia, se póte pune, dupa cumu vei socoti, ceva zacaru (zucaru) in mustu anainte d'a incépe ferberea, dar' zacarul trebuie se fia topitu mai antaiu in ceva mustu, si bine amestecatu cu mustulu in bute.

IV. Pregatirea unui gunoiu (balegaru), fórte bunu, din care unu caru folosésece atatu catu 20 de care de celu mai bunu gunoiu ordinaru.

Cine póte avé séu asi procura gunoiu (balegaru) putredu de oi, de gaini séu de porumbei (porumbu),

se'lu pue intr'unu vasu de scandori, precumu este acela, in care stingu zidarii varolu; si cu 8 parti din acestu gunoiu se améstice 5 parti de pamentu mare galbenu, luto, huma, apoi se uda cu mustulu ce curge din gramedile de gunoiu seu din grajdiori, séu pisialau, si se amésteca de unele ori. Tómnna séu mai nainte se ardica materiile, cá se se usce, puinduse la adapostu, fiindu gata de intrebuintiare. Candu vrei se gunoesci cu asta, piseadialu catu de meruntu si sémanalu pe livedi, ritori, gradini si aratori potendulu бага si sub brazda Unu caru de acestu gunoiu face totu atatu efectu séu folosu, catu 20 de cara de gunoiulu celu mai bunu ordinaru, si nu trebuie seminatú mai desu, decatu numai indoitu, cá cata sementia de grau séu secara ai semana pe acela locu. —

V. Pregatirea canepii, cá se aiba fire asia de fine si venjóse, cá inulu celu mai finu.

Dupo ce ai topitu bine canep'a in apa si ai melintiatu-o, fa din e legaturi una cá de $\frac{1}{2}$ de funtu (50 dramuri). Léga fiacare legatura pe la mediolocu cu o atia, care legatura este de lipsa, cá se nu se incurce firele, candu se manipulédia. Pune astea legaturi in unu ciubaru (hardou) precumu suntu acelea unde se ferbu comesi (rufe), si care se aiba una gaura pe fundu, astopata prin unu batiu (bota), ce mérge prin una dóga grósa gaurita, ca cu atatu mai usioru se se póta schimba apa. In astu ciubaru lasa se se moie canepa, si schimba apa totu la 24 de ore. — Numai cinci pana 6 dile voru fi d' ajunsu a desface cleiulu, ce se mai afla pe fire, prin care se face canapa multu mai buna, de una calitate cu inulu bunu. — Dupo aceea scóte canepa din apa, fréca-o usioru intre mani, si limpedésece-o in apa, pana ce asta va remané curata, la care lucru inse trebuie se bagi de sama a nu incurca firele. — De se va observa asta mica manipulatiune bine, se dobendésece una canepa cu fire asiá de frumóse, care semena multu cu metasa. Dupo asta se punu legaturile la sóre, ca se se usce, si apoi se stringu, la urma se mai batu usioru, si se potu ragila; si avendu si ragila mai désa, si lucratori buni, se va dobendi unu frú de canepa cá inulu celu mai bunu, si firulu remane lungu, nu se rumpe si se despica in subtiréle fire, — ba chiaru din calti, (butucei) se póte pré bine tórce unu frú fórte subtire. —

Dupa aceste probe urméza cá on. publico laicu
si eclesiasticu si mai vertosu antistiele comunale se
'si arate voiea prin suscrieri, dupa cumu se citi in
Nr. 3 alu Fóiei, pentrucá se se póta face nnu inee-
putu cu edarea brosiurilor trilonare; si candu se
voru afla 1000 prenumeranti se va pasi la tiparire
Red.

LA MORMENTULU

lui

Simeone Barnutiu.

Cadiutu-a mandrulu sóre,
Si nóptea a sositu,
Vini va 'n urma-i óre
Unu altu geniu maritu?!
Stamu toti in intristare
La marele mormentu,
Spre drépta consolare,
Nu-aflamu neci unu cuventu.

Ni spune o sioptire:
Se nu-lu mai asceptamu, —
Dar' stamu in indoire,
Si tainicu ne 'ntrebamu:
B a r n u t i u se nu mai fia . . . ?
„Viéti'a“ a moritu?
Si n'asceptatu se via.

Candu va s e n t i poporulu,
Ca are-unu venitoriu,
Ca-acelu visatu de-eroulu
Mihaiu nemoritoriu . . . ?
Ni pare o visare,
Unu visu spaimantatoriu:
Natiunea nu mai are
Unu dreptu aperatoriu?! . . .

Cadiutu-a mandrulu sóre,
Dar' ear' va resari . . .
Se vescediesce-o flóre,
Dar' ear' va inflori.

Poterca de viétiá

Prin mórté-a amortitu,
Dar' diu'a cea marétiá
Rechiama-alu seu iubitu.

Ce stati dara 'n machnire?
La marele mormentu?
Ca-ci corpulu — dela fire
Se trage la pamentu.
Dar' spirtulu chiaru prin mórté
Se sente iniatu,
Si 'n ori ce tempu si sórté
Remane neuitatu.

Ca-ci Elu vietinesce —
Romani catu voru mai fi
Si tempulu catu va trece —
'N eternu l'oru pomeni.
Fiti dar' in asceptare,
Ca ci Elu e totu cu noi, —
Si la a lui strigare
Romanii-su toti eroi.

Sublim'a-i suvenire
Romanii-o voru pastrá,
Din flori de nemorire
Cununa ei voru dá.
Adi, corpulu déca móre
Alu seu spirtu va trai,
Si splendidu cá unu sóre
La tempu ear' s'a ivi.
(Din Umoristu.)

I. Grozescu.

Orele Dalbe, poesii nóue de G. Barozzi se
afla la Redactiunea Bucinului romanu cu cate unu
doudieceriu.

Studia critice asupra istoriei Romane de B. P.
Hajden, in dóue brosiurele cate cu unu doudie-
ceriu un'a.

Povesci ale lui Aghiutia: Micutia trei dile si trei
nopti din viéti'a unui studentu de Bogdanu Petriceico-
Hajden, esira la lumina.

Redactoru respundietoru
Iacobu Muresianu.

Editiunea: in tipografi'a lui
Ioanne Gött.